

Willemse, C., Notes on the Genus *Salomona*. Nadat de auteur ons het vorige jaar verblijdde met de publicatie van zijn „Synopsis of the Acridoidea of the Indo-malayan and adjacent regions” (zie: *Ent. Ber.* 18 : 48, 1958) heeft hij thans een andere speciale studie het licht doen zien, nl. „Notes on the Genus *Salomona* Blanchard (Orthoptera, Tettigoniidae, subf. Agraecinae)”, in de serie: Publicaties van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, reeks XI, 118 pags., 50 figs., 53 pln, 1958—59.

Hiermede is voorlopig een studie beëindigd, waaraan de heer WILLEMSE reeds vele jaren geleden is begonnen, doch welke door zeer vele moeilijkheden slechts langzaam vorderde. De beschrijvingen waren vaak niet onderling vergelijkbaar, typen niet ter beschikking of verloren gegaan. Veel van deze moeilijkheden zijn overwonnen, maar een aantal vraagpunten is desondanks overgebleven, wat de auteur zelf het meest betreurt.

Door de determinatietabellen samen te stellen aan de hand van kenmerken, die binnen de soort weinig aan variatie onderhevig zijn, doch die vaak niet met het systematisch verband der soorten samengaan, is het mogelijk gebleken dit zeer moeilijke genus ook voor de minder ingewijden beter toegankelijk te maken. Slechts in enkele gevallen wordt aan de onderlinge relatie der soorten enige speculatie gewijd, m.i. terecht, daar het materiaal, dat WILLEMSE heeft kunnen bestuderen, relatief klein was. Hij brengt dit zelf naar voren in zijn inleiding. Het in de tabellen gebruikte cijfersysteem is voor de beginner waarschijnlijk wat moeilijk, doch wanneer men de stof iets beheerst, kan men de soorten spoedig op naam brengen.

De soortbeschrijvingen zijn, juist omdat de onderlinge relatie vaak niet duidelijk is uit te maken, alfabetisch gerangschikt. Het zijn afzonderlijke herbeschrijvingen volgens een vast patroon, geïllustreerd met voortreffelijke foto's van details. Van bijna alle soorten werden deze foto's gemaakt van de type-exemplaren, waardoor deze studie van een bijzondere waarde is geworden.

De uitvoering is, zoals we dit gewend zijn, verzorgd door de firma Goffin te Maastricht, mooie druk en uitstekende clichée. Het is daarom jammer, dat in de Engelse tekst een aantal fouten zijn ingeslopen en dat bij de correctie verscheidene drukfouten aan de aandacht zijn ontsnapt. Helaas kan ik mij, wat de naamgeving der nieuwe soorten betreft, niet altijd met de vorm van de Latijnse uitgang verenigen, bv. *Salomona karnya* had moeten zijn *S. karnyi*, volgens de gebruikelijke regels, daar KARNY een man was. Een ander geval geeft aanleiding tot discussie, nl. *S. aroensis* Will. THOMSON benoemde een Cetonide: *Lomaptera aroensis*. Als Fransman noemde hij het dier naar Is. Arou. Hiermede zou men *aroensis* afgeleid denken van Aro of Aroa. Deze laatste naam bestaat. Dit werkt verwarrend. Ondanks deze opmerkingen wil ik besluiten met het gezegde: waar gewerkt wordt, worden fouten gemaakt, doch hierbij wil ik sterk de nadruk leggen op het eerste deel van deze zegswijze, omdat hier weer een belangrijke bijdrage tot de kennis van een nog zo onbekend gebied van de Orthoptera werd geleverd!

De uitgave geschiedde met steun van de Nederl. Organisatie voor Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek en van de Uytenboogaart-Eliassen-Stichting. C. DE JONG.

De correcte spelling van het woord diapauze. Het valt mij telkens weer op, dat dit woord in Nederlandse publicaties bijna altijd onjuist gespeld wordt. De basis voor onze huidige spelling is de in 1954 verschenen Woordenlijst van de Nederlandse taal. Hierin ontbreekt het bewuste woord, maar wel vinden we pauze en menopauze. Dit laatste woord is van even onverdachte wetenschappelijke standing als het woord diapauze. Er kan geen enkel logisch motief aangevoerd worden, waarom nu juist het woord, dat een pauze in de normale levensverrichtingen aangeeft, met een s geschreven zou moeten worden. Dat het in de Engelse, Franse en Duitse taal wel gedaan wordt, is volkomen in de haak, want in deze talen wordt ons woord pauze ook met een s geschreven. — LPK.